

20 บุคคลในพระคัมภีร์

บุคคลในประวัติศาสตร์ความรอด

บทเรียน CCP โดย ศูนย์คริสตศาสนธรรมสังฆมณฑลราชบุรี

อาดัมและเอวา

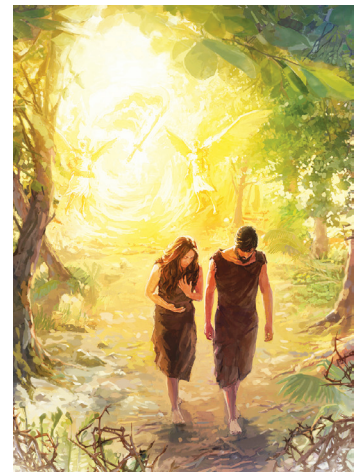
อาดัมและเอวา (ปฐมกาล บทที่ 1-3)

ในปฐมกาล พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งสิ่งที่เห็นได้และไม่อาจแลเห็นได้ และในบรรดาสິงสร้างทั้งหลาย มนุษย์เป็นสิ่งสร้างที่พระเจ้าทรงรักมากที่สุดเพราะทรงสร้างตามภาพลักษณ์ของพระองค์ มนุษย์คนแรกที่พระเจ้าทรงสร้างคือ “อาดัม” และต่อมาพระเจ้าทรงสร้าง “เอวา” พระเจ้าทรงนำมนุษย์มาไว้ในสวนเอเดนเพื่อเพาะปลูกและดูแลสวน แล้วทรงบัญชามนุษย์นั้นว่า “ท่านจะกินผลไม้จากต้นไม้ทุกต้นในสวนได้ แต่อย่ากินจากต้นไม้แห่งความรู้ดีชั่ว วันใดที่ท่านกินผลจากต้นนั้น ท่านจะต้องตาย”

จนกระทั่งวันหนึ่ง “ซาตานที่มาในคราบของ งู” ได้เข้ามาล่อลวงและถามหญิงว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสห้ามว่า อย่ากินผลจากต้นไม้ใด ๆ ในสวนนี้” หญิงตอบงูว่า “ผลของต้นไม้ต่าง ๆ ในสวนนี้เรากินได้ แต่ผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวนเท่านั้น พระเจ้าตรัสห้ามว่าอย่ากินหรือแตะต้องเลย มิฉะนั้นท่านจะต้องตาย” งูบอกกับหญิงว่า “ท่านจะไม่ตายดอก พระเจ้าทรงทราบ ว่าท่านกินผลไม้ในวันใด ตาของท่านจะเปิดในวันนั้น ท่านจะเป็นเหมือนพระเจ้า คือรู้ดีชั่ว” หญิงเห็นว่าต้นไม้ที่มีผลน่ากิน งดงามชวนมอง ทั้งยังนำปรารถนาเพราะให้ปัญญา นางจึงเด็ดผลไม้มากินแล้วยังให้สามีซึ่งอยู่กับนางกินด้วย เขาก็กิน ทันใดนั้นตาของทั้งสองคนก็เปิดและเห็นว่าตนเปลือยกายอยู่ จึงเอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดร่างไว้

เย็นวันนั้น เมื่อพระเจ้าเข้ามาในสวน อาดัมและเอวาได้ยินเสียงของพระเจ้า เขาทั้งสองจึงหลบไปซ่อนตัวในหมู่ต้นไม้ของสวน ด้วยเขาเกิดความรู้สึกผิด เมื่อพระเจ้าเรียกหาเขา “ท่านอยู่ไหน” มนุษย์ทูลตอบพระองค์ว่า “ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของพระองค์ในสวนก็กลัว เพราะข้าพเจ้าเปลือยกายอยู่ จึงได้ซ่อนตัว” พระเจ้าจึงตรัสถามว่า “ใครบอกท่านว่าท่านเปลือยกายอยู่ท่านได้กินผลจากต้นไม้ที่เราห้ามมิให้กินนั้นหรือ” มนุษย์ทูลตอบว่า “หญิงที่พระองค์ประทานให้อยู่กับข้าพเจ้า ได้ให้ผลจากต้นไม้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงกิน” พระเจ้าตรัสกับหญิงว่า “ท่านทำอะไรไป” หญิงทูลตอบว่า “งูหลอกลวงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงกิน”

ดังนั้น พระเจ้าจึงลงโทษ ทรงสาปแช่ง “งู” มากกว่าสัตว์ตัวอื่น โดยให้มันเลื้อยด้วยท้องและจะกินฝุ่นดินเป็นอาหารตลอดชีวิต ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าตรัสว่า “เราจะทำให้เจ้าและหญิงเป็นศัตรูกัน ให้ลูกหลานของเจ้าและลูกหลานของนางเป็นศัตรูกันด้วย เขาจะเหยียบหัวของเจ้า และเจ้าจะกัดสันเท้าของเขา” ผู้หญิงจะมีความยากลำบากและเจ็บปวดในการตั้งท้องและคลอดลูกและผู้ชายจะปกครองตัวเธอ พระเจ้าตรัสกับมนุษย์ว่า “เพราะท่านได้ฟังเสียงของภรรยาและกินผลจากต้นไม้ที่เราห้ามมิให้กิน แผ่นดินจะถูกสาปแช่งเพราะท่าน ท่านจะต้องหากินจากแผ่นดินด้วยความทุกข์ยากทุกวันตลอดชีวิต แผ่นดินจะผลิตต้นหนามและกอหนาม และท่านจะกินพืชที่งอกในทุ่งนา ท่านจะมีอาหารกินก็ด้วยหยาดเหงื่อบนใบหน้า จนกว่าท่านจะกลับเป็นดินอีก เพราะท่านถูกปั้นมาจากดิน ท่านเป็นฝุ่นดิน และจะกลับไปเป็นฝุ่นดินอีก” พระเจ้าได้ทำเสื้อจากหนังสัตว์ให้อาดัมและเอวาสวมปกปิดร่างกาย ทรงขับไล่เขาออกจากสวนเอเดน พระเจ้าตั้งพวกทูตสวรรค์ถือดาบเพลิงเฝ้าทางที่จะไปยังต้นไม้แห่งชีวิต เกรงว่ามนุษย์จะไปหยิบผลไม้จากต้นไม้แห่งชีวิตมากินและจะมีอายุยืนชั่วนิรันดร์

บทเรียนที่ 1

อาดัมและเอวา

เลือกผิดชีวิตเปลี่ยน

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. เรียนรู้ชีวิตของอาดัมและเอวา มนุษย์คู่แรกซึ่งเป็นสิ่งสร้างที่พระเจ้าทรงรักมากที่สุด
2. ตระหนักว่าชีวิตของเราเป็นสิ่งสร้างที่เป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้า
3. เลือกที่จะปฏิเสธสิ่งที่ไม่ถูกต้องและเลือกที่จะฟังเสียงของพระเจ้าในการดำเนินชีวิตเสมอ

ปฏิบัติ

ผู้สอนเล่าเรื่อง “โด่ง” ให้ผู้เรียนฟัง

“โด่ง” เป็นเด็กชนมาก ความจนทำให้เขาคิดแต่เรื่องสนุก ไม่เชื่อคำตักเตือนของพ่อแม่ จนถึงขนาดเคยเอาฝาขวดน้ำอัดลมไปวางไว้บนรางรถไฟเพื่อให้รถไฟที่กำลังแล่นอยู่ตรงหน้าทับฝานั้น แต่มันรุนแรงกว่าที่คิด เพราะฝาขวดกระเด็นมาโดนนิ้วก้อยมือขวาของเขา ความแรงทำให้มันฝังอยู่บนมือและต้องถูกตัดนิ้วก้อยด้านขวาทิ้งในเวลาต่อมาเนื่องจากติดเชื้อ

เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น “โด่ง” ไม่ชอบไปโรงเรียน และยังใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยไปกับการแต่งรถมอเตอร์ไซด์ แม้ฐานะทางบ้านไม่ได้ยากจนแต่ก็ไม่ได้ร่ำรวยล้นฟ้า แถมเขายังหัวดื้อ ไม่เชื่อฟังคำตักเตือนและคำห้ามปรามของพ่อแม่และผู้ใหญ่แถวบ้าน ทั้งเรื่องสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า และชอบออกไปซึ่งรถมอเตอร์ไซด์ในตอนกลางคืนกับเพื่อน ๆ เป็นประจำ จนครั้งหนึ่งเกิดอุบัติเหตุรถมอเตอร์ไซด์เกี่ยวกันล้ม ได้รับบาดเจ็บต้องนอนพักอยู่หลายสัปดาห์ แต่โชคดีที่ไม่เป็นอันตรายถึงชีวิต ครั้งนั้นโด่งตั้งใจว่าจะเลิกการกระทำต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะเห็นพ่อแม่ต้องมาเสียใจ เสียเวลาและขาดรายได้จากการหยุดงานเพราะต้องมาดูแลเขา แต่เมื่อ “โด่ง” หายดี เขาก็กลับไปใช้ชีวิตเหมือนเดิม เข้ากลุ่มกับเด็กแถวบ้าน สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า และแข่งมอเตอร์ไซด์กัน แต่ครั้งนี้โชคไม่เข้าข้าง มอเตอร์ไซด์ของ “โด่ง” เกิดอุบัติเหตุ ร่างของเขาไปกระแทกกับเสาไฟฟ้า ได้รับบาดเจ็บสาหัสจนต้องตัดขาทั้งสองข้างทิ้ง ในวันต่อมา “โด่ง” ถึงแก่ความตายเนื่องจากทนพิษบาดแผลไม่ไหว ส่วนเพื่อนของโด่งที่นั่งไปด้วยกันก็พิการต้องนอนติดเตียงตลอดชีวิตเป็นเรื่องเตือนใจว่าไม่ควรลองหรือทำทาบกับเรื่องที่อยู่แล้วอันตราย และความตึงตึงที่ไม่ยอมเชื่อฟังคำเตือนของผู้ใหญ่ ผลเสียที่ได้รับอาจรุนแรงจนนำไปสู่การสูญเสียชีวิตและส่งผลกระทบต่อคนใกล้ตัวอีกด้วย

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ตัวละครในเรื่องเล่านี้มีใครบ้าง (โด่ง, พ่อแม่, ผู้ใหญ่, เพื่อน ๆ)
2. ผู้เรียนคิดว่า โด่ง มีนิสัยอย่างไร (ชน, ดื้อ, ไม่เชื่อฟังคำตักเตือน, เอาแต่ใจตนเอง)
3. ตอนเด็ก ๆ โด่งทำอะไรถึงได้รับบาดเจ็บ (เอาฝาขวดน้ำอัดลมวางไว้บนรางรถไฟเพื่อให้รถไฟที่กำลังแล่นอยู่ทับ แต่ฝาขวดกลับกระเด็นมาโดนนิ้วก้อยมือขวา)

4. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นได้ตั้งดำเนินชีวิตอย่างไร (เป็นวัยรุ่นที่คึกคะนอง, ไม่ชอบไปโรงเรียน, สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า ซึ่งรถมอเตอร์ไซด์)
5. ทำไมได้ถึงเสียชีวิต (เพราะไม่เชื่อฟังที่พ่อแม่และผู้ใหญ่เตือนไม่ให้สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า แข่งรถ แต่เขาก็ยังทำจนเกิดอุบัติเหตุรุนแรงทำให้เขาต้องตัดขา และที่สุดทนพิษบาดแผลไม่ไหวจึงเสียชีวิต)
6. ผู้เรียนคิดว่าผลจากการกระทำของตั้ง ส่งผลกระทบต่อใครบ้าง (พ่อแม่และญาติพี่น้องต้องเสียใจที่สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก, เพื่อน ที่ต้องนอนติดเตียงเนื่องจากพิการตลอดชีวิต)

สรุป การไม่เชื่อฟังพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ที่คอยดักเตือนเมื่อเรากำลังทำสิ่งที่ไม่ดีส่งผลให้เกิดการสูญเสียตามมา ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น นำความเสียใจมาสู่พ่อแม่และบุคคลที่รักเรา ยิ่งกับพระเจ้าด้วยแล้วเราจึงต้องเชื่อฟังพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งต่าง ๆ เพื่อเรา และที่สำคัญพระองค์ทรงสร้างเรามาด้วยความรัก และพระองค์ทรงรักเรา

คำสอน

1. กฎระเบียบและข้อบังคับมีไว้เพื่อการอยู่ร่วมกัน ตั้งแต่ระดับเล็กคือครอบครัว ไปจนถึงกฎระเบียบในโรงเรียน มหาวิทยาลัย ในบริษัท ทุกองค์กร และในสังคมที่ใหญ่ขึ้นก็ยิ่งต้องมีกฎหมายมาควบคุม เพื่อความสงบสุข ไม่วุ่นวาย โดยเฉพาะกฎหมายจราจรบนท้องถนนก็เพื่อควบคุมการขับขี่ยานพาหนะ ให้ระมัดระวัง มีสติ รอบคอบ แต่แทบจะทุกครั้งที่เกิดอุบัติเหตุถึงขั้นสูญเสียชีวิต เป็นเพราะบางคนฝ่าฝืนกฎ เช่น ฝ่าสัญญาณไฟแดง ขับรถเร็ว เกินอัตราที่กำหนด กลับรถในที่ห้ามกลับรถ เมาแล้วขับ ฯลฯ แม้จะมีกฎหมายควบคุมบังคับใช้ แต่ก็มีคนที่ไม่เชื่อฟัง ไม่ทำตาม ส่งผลทำให้เกิดอุบัติเหตุและการสูญเสียตามมา ซึ่งไม่ใช่แค่ทรัพย์สินเท่านั้น บางรายถึงแก่ชีวิตเหมือนเรื่องของ “โด้ง” ที่ได้ฟังไปแล้ว และแน่นอนว่ามันส่งผลกระทบมิใช่แค่ตัวผู้ก่อเหตุ แต่ไปถึงครอบครัว บรรดาญาติพี่น้องของคู่กรณี และหากถึงขั้นเสียชีวิต ผลที่ตามมาของผู้ที่ทำผิดกฎก็ต้องได้รับโทษ หมดอิสราภาพ บางรายอาจต้องตายตามกันไปเพียงเพราะการไม่เชื่อฟังและอยากจะทำตามใจตนเอง

2. เมื่อพูดถึงการไม่เชื่อฟัง ในพระคัมภีร์ตั้งแต่ปฐมกาลก็ทำให้คิดถึงอาดัมและเอวา มนุษย์คู่แรกที่พระเจ้าทรงสร้างให้เป็นชายและหญิงตามภาพลักษณ์ของพระองค์ และเป็นสิ่งสร้างที่พระเจ้ารักที่สุด เราจดจำและสามารถเล่าเรื่องของอาดัมและเอวาได้ นอกจากเรื่องการสร้างของพระเจ้า ทั้งที่เห็นได้และเห็นไม่ได้ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาในวันที่หกและทรงนำเขามาอยู่ในสวนเอเดน เพื่อเพาะปลูกและดูแลสวน

ทรงบัญชาให้กินผลไม้ทุกต้นในสวนได้ ยกเว้นต้นไม้แห่งความรู้ดี-รู้ชั่ว ที่กินเมื่อไรมนุษย์จะต้องตาย แต่ซาตานในคราบของ “งู” ก็มาล่อลวงหญิงนั้นให้กินผลไม้เพื่อจะเป็นเหมือนพระเจ้า ทั้งอาดัมและเอวาร่วมกันทำความผิดคือการไม่เชื่อฟังพระเจ้า หลังจากนั้นตาของเขาก็เปิดและเห็นว่าตนเองเปลือยกายอยู่ จึงเอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดร่างกายของตน (เทียบ ปฐก. 3:1-20) เมื่อพระเจ้าทรงทราบ พระองค์ทรงสาปแช่ง “งู” และกล่าวถึงความยากลำบากที่จะตามมาในชีวิตของมนุษย์ ซึ่งเป็นผลจากการไม่เชื่อฟังพระเจ้า จนกว่ามนุษย์จะกลับเป็นดินอีก เพราะมนุษย์ถูกปั้นมาจากดิน แต่พระเจ้ายังทรงเมตตาตามมนุษย์เพราะความรัก พระองค์ไม่ได้ทรงทำลาย แต่ทรงขับไล่ออกจากสวนเอเดน ให้มนุษย์หากินจากแผ่นดินด้วยความทุกข์ยากทุกวันตลอดชีวิต (เทียบ ปฐก. 3:14-24)

3. พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างมนุษย์ตามลักษณะของพระองค์ และทรงตั้งเขาให้เป็นมิตรกับพระองค์ มนุษย์ในฐานะสิ่งสร้างที่มีจิตวิญญาณ ย่อมดำเนินชีวิตในมิตรภาพนี้ไม่ได้ ถ้าเขาไม่สมัครใจยอมอ่อนน้อมเชื่อฟังพระเจ้าโดยอิสระเสรี การที่พระเจ้าห้ามมนุษย์มิให้กินผลไม้แห่งความรู้ดี-รู้ชั่ว แสดงถึงความจริงเรื่องนี้ **“วันใดที่ท่านกินผลจากต้นนั้น ท่านจะต้องตาย” (ปฐก. 2:17)** เป็นความตายจากชีวิตพระพรหรรษาจากความล้มพันธ์ที่ติดกับพระเจ้า **“บาปกำเนิด”** จึงถือกำเนิดขึ้น เมื่ออาดัมและเอวาเลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้า หลังจากนั้นบาปก็เข้ามารุกรานทั่วโลกอย่างแท้จริง เริ่มจากกาอินฆ่าอาเบลน้องชาย (เทียบ ปฐก. 4:1-8) ความเสื่อมทรามทั่วโลกเป็นผลตามมาจากบาป (เทียบ CCC 401) ดังที่นักบุญเปาโลยืนยันไว้ว่า **“บาปเข้ามาในโลกนี้เพราะมนุษย์คนเดียว และความตายเข้ามาเพราะบาปฉันใด ความตายก็แพร่กระจายไปถึงมนุษย์ทุกคนเพราะทุกคนทำบาปฉันนั้น...” (รม. 5:12)**

4. แต่พระเจ้าไม่ทรงละทิ้งมนุษย์ ตรงกันข้ามทรงเรียกเขาและแจ้งให้เขารู้ว่าจะมีชัยชนะเหนือความชั่ว และได้รับการยกขึ้นจากการตกในบาป ข้อความนี้ในหนังสือปฐมกาลได้ชื่อว่าเป็น “ข่าวดีประการแรก” เพราะเป็นการแจ้งข่าวครั้งแรกเรื่องพระเมสสิยาห์ เรื่องการต่อสู้ระหว่าง “งู” กับ “หญิง” และชัยชนะในที่สุดของเชื้อสายคนหนึ่งของหญิงผู้นี้ (เทียบ CCC 411) เรื่องราวนี้มาปรากฏในพันธสัญญาใหม่ เมื่อกล่าวถึงสตรีผู้หนึ่งที่ปฏิสนธินิรมล หมายความว่าเกิดมาโดยไม่มีบาปกำเนิด ซึ่งก็คือพระนางมารีย์แต่ผู้เดียวเท่านั้น เพราะพระนางจะเป็นผู้ให้กำเนิดพระผู้ไถ่ ช่วยเราให้รอดพ้นจากอำนาจของบาป ทำให้ทุกคนกลับมารับความศักดิ์สิทธิ์ที่เสียไปกลับคืนมา (เทียบ คาทอลิกสอนอะไร ข้อ 26)

5. อุบัติเหตุอาจนำมาซึ่งความตายฝ่ายร่างกาย แต่หากเราไม่เชื่อฟังพระเจ้าและปล่อยตัวเองให้ตกในความบาป จะนำมาซึ่งความตายฝ่ายวิญญาณ ทำให้เราขาดออกจากพระเจ้า เมื่อเรารู้เช่นนี้แล้วให้เราภาวนาวอนขอพระกำลังจากพระเจ้า ช่วยเราให้อาชนะความโน้มเอียงในทางบาปทุกชนิด สวดภาวนา อ่านพระวาจาพระเจ้าและนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เลือกที่จะฟังเสียงของพระเจ้า และกล้าที่จะปฏิเสธเสียงของปีศาจที่มาล่อลวงเรา ให้ทำบาป และขอพระเจ้าช่วยเราให้ทำกิจการดีต่าง ๆ ในแต่ละวันด้วยความตั้งใจดีและไม่ทอดทิ้ง

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. มนุษย์เป็นสิ่งสร้างที่พระเจ้าทรงรักมากที่สุด
2. ชาตानในคราบของงู มาล่อลวงเอวาให้กินผลไม้ เพื่อจะเป็นเหมือนพระเจ้า
3. วันใดที่ท่านกินผลจากต้นนั้น ท่านจะต้องตาย เป็นความตายจากชีวิตพระหรรษทาน จากความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า
4. “บาปกำเนิด” ถือกำเนิดขึ้น เมื่ออาดัมและเอวาเลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้า มนุษย์จึงถูกขับไล่ออกจากสวนเอเดน ต้องหากินจากแผ่นดินด้วยความทุกข์ยากทุกวันตลอดชีวิต
5. อุบัติเหตุอาจนำมาซึ่งความตายฝ่ายร่างกาย แต่หากเราไม่เชื่อฟังพระเจ้า และปล่อยตัวเองให้ตกในความบาป จะนำมาซึ่งความตายฝ่ายวิญญาณ ทำให้เราขาดออกจากพระเจ้า
6. ให้เราภาวนาวอนขอพระกำลังจากพระเจ้า ช่วยเราให้อาชนะความโน้มเอียงในทางบาปทุกชนิด สวดภาวนา อ่านพระวาจาพระเจ้าและนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

ข. กิจกรรม ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน ทบทวนหลังบทเรียน

1. พระเจ้าสั่งอาดัมและเอวาเกี่ยวกับต้นไม้ชนิดใด (บรรดาผลไม้ทุกอย่างในสวนกินได้หมด ยกเว้นต้นเดียวคือต้นไม้แห่งความรู้ดีชั่ว เพราะวันใดที่กินจะต้องตาย)
2. ใครมาล่อลวงเอวาและให้เอวาทำอะไร (ชาตानในคราบของงู ให้กินผลไม้แห่งความรู้ดีชั่ว)
3. เรื่องของ “อาดัมและเอวา” ต้องการสอนให้เห็นถึงคุณธรรมในเรื่องใดเป็นพิเศษ (การเชื่อฟัง)
4. หากผู้เรียนถูกชักชวนให้ทำสิ่งที่ผิดเช่นเดียวกับ “อาดัม” จะแก้ปัญหาด้วยวิธีการใด (ให้ผู้เรียนแต่ละคนได้แบ่งปันความคิด)

คำถามเพิ่มเติม สำหรับเด็กโต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป หรือให้อยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน

5. ผู้เรียนคิดว่า “งู” หมายถึงอะไรบ้างในยุคปัจจุบันที่สามารถล่อลวงให้เราตกในบาป (ยาเสพติด, สื่อออนไลน์ที่ไม่ดี, การพนัน, เพื่อนไม่ดี, การแข่งรถมอเตอร์ไซด์ ฯลฯ)
6. ผู้เรียนได้รับบทสอนหรือข้อคิดอะไรบ้างจากเรื่องราวของ “อาดัมและเอวา”
(คำถามข้อ 5 และ 6 ขอให้ผู้สอนบันทึกคำตอบของเด็กลงกระดาษหรือบนกระดาน เพื่อสรุปในตอนท้ายคาบ)

หรือเด็กเล็ก ระบายสีและตกแต่งภาพให้สวยงาม หน้า 13

ค. การบ้าน

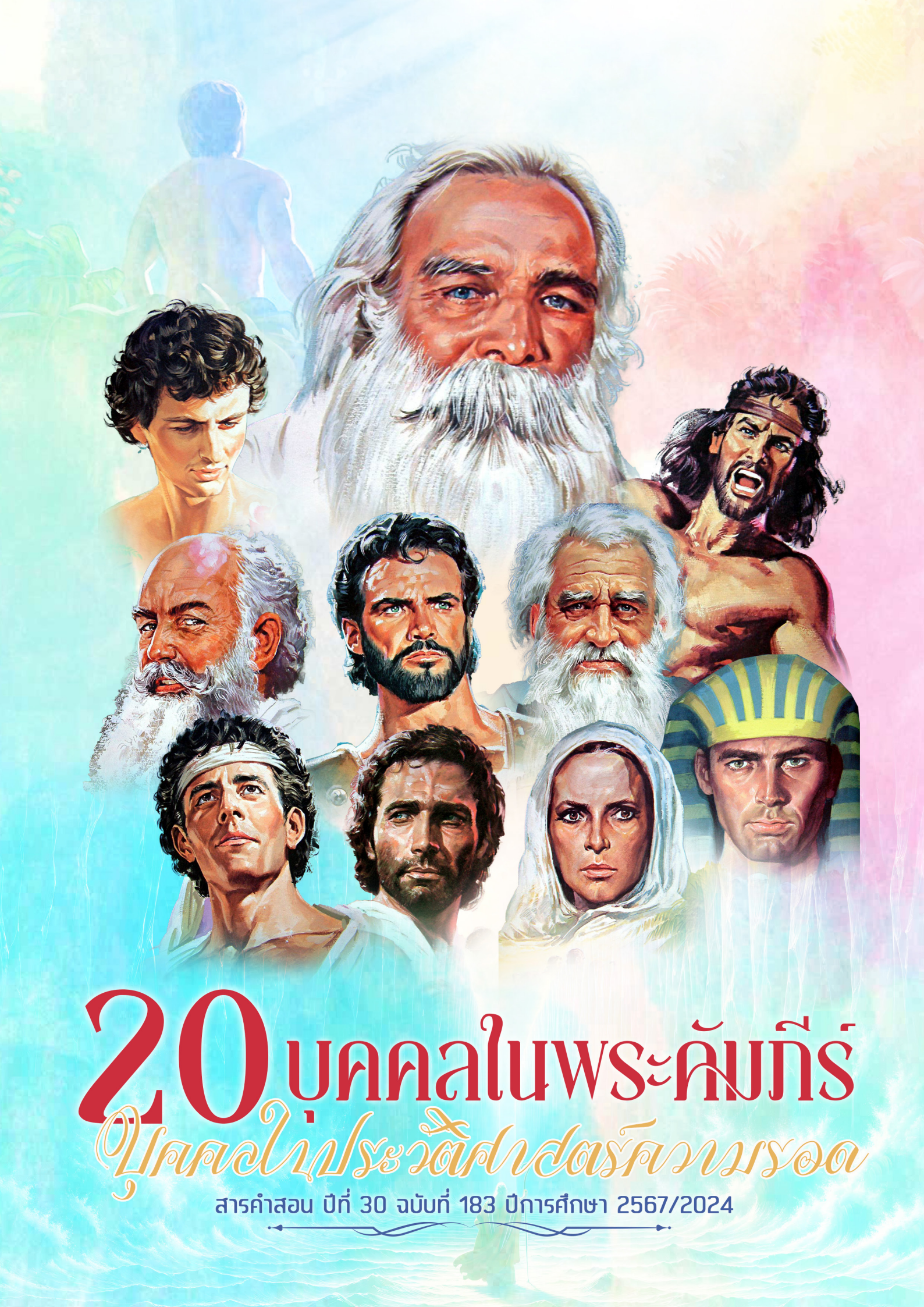
1. อ่านใบความรู้เรื่องอาดัมและเอวาเพิ่มเติม หน้า 8
2. ให้ผู้เรียนจะได้เชื่อฟังพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย ญาติพี่น้อง คุณครูและผู้ใหญ่ที่เตือนสอนเราเสมอ
3. หากวันนี้เรามีพฤติกรรมที่คือ ไม่ฟัง หรือเถียงใคร ให้ผู้เรียนไปขอโทษและตั้งใจดีที่จะเชื่อฟังให้มากขึ้น

ใบงานเรื่องอาดัมและเอวา เลือกผิดชีวิตเปลี่ยน

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนอ่านข้อความพระคัมภีร์ด้านล่างนี้ร่วมกัน จากนั้นระบายสีและตกแต่งภาพให้สวยงาม

งูบอกกับหญิงว่า "ท่านจะไม่ตายดอก พระเจ้าทรงทราบว่ ท่านกินผลไม้ในวันใด
ตาของท่านจะเปิดในวันนั้น ท่านจะเป็นเหมือนพระเจ้า คือรู้ดีรู้ชั่ว"
หญิงเห็นว่าต้นไม้ที่มีผลน่ากิน งดงามชวนมอง ทั้งยังน่าปรารถนาเพราะให้ปัญญา
นางจึงเด็ดผลไม้มากิน แล้วยังให้สามีซึ่งอยู่กับนางกินด้วย เขาก็กิน
(ปฐมก. 3:4-6)

20 บุคคลในพระคัมภีร์

บุคคลในประวัติศาสตร์ความรอด

สารคำสอน ปีที่ 30 ฉบับที่ 183 ปีการศึกษา 2567/2024